

Sygn. akt V CZ 8/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi A.P. i B.P.

przy uczestnictwie J. S.A.

o stwierdzenie nieważności z prawem prawomocnego orzeczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 marca 2007 r.,

zażalenia skarżącego A.P. na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 16 listopada 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga ta, wniesiona przez A.P. i B.P., obarczona była brakami formalnymi, do usunięcia których skarżący zostali wezwani. Wobec nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie skarga została odrzucona. Jako podstawę prawną Sąd wskazał art. 424⁶ § 3 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniósł osobiście A.P. kierując ją do Sądu Apelacyjnego. Sąd Apelacyjny przekazał sprawę Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Dotyczy to także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Do czynności, które podlegają wskazanemu przepisowi należy zażalenie na postanowienie sądu odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Z uwagi na to, że skarżący naruszył przepis wprowadzający tzw. przymus adwokacko-radcowski, jego zażalenie podlegało odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).